

رابطه هوش هیجانی و سبک‌های مقابله‌ای با رضایت زناشویی

دانش‌پژوهان افغانستانی جامعه المصطفی العالمیه*

محمدزادمان محمدی^۱

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه هوش هیجانی و سبک‌های مقابله‌ای با رضایت زناشویی طلاب افغانستانی مشغول به تحصیل در شهر قم است. این پژوهش با روش توصیفی از نوع همبستگی انحصار شده است و در بی‌پاسخ به پرسش‌های ذیل است: آیا میان هوش هیجانی و سبک‌های مقابله‌ای با رضایت زناشویی رابطه و همبستگی معناداری وجود دارد؟ آیا میان هوش هیجانی و رضایت زناشویی رابطه وجود دارد؟ آیا میان سبک‌های مقابله‌ای و رضایت زناشویی رابطه وجود دارد؟ به منظور پاسخ‌گویی به این پرسش‌ها ۲۰۰ نفر از بین طلاب و روحانیون افغانستانی معیل مشغول تحصیل در سال ۱۳۹۹ در شهر قم به عنوان نمونه انتخاب شدند.

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش سه پرسشنامه هوش هیجانی نوکا و آهیاوزو، پرسشنامه سبک‌های مقابله‌ای بلینگز و موس و پرسشنامه رضایت زناشویی اینریچ است. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که میان رضایت زناشویی و هوش هیجانی رابطه معنادار وجود دارد. میان رضایت زناشویی و مؤلفه خودآگاهی هوش هیجانی در سطح ۰/۰۱۹ وجود دارد. رضایت زناشویی با مؤلفه خودمدیریتی هوش هیجانی در سطح ۰/۰۳۹ وجود دارد. میان رضایت زناشویی و مؤلفه دیگر مدیریتی در سطح ۰/۰۱۳ رابطه معنادار وجود دارد. واژگان کلیدی: هوش هیجانی، رضایت زناشویی، سبک‌های مقابله‌ای، دانش‌پژوهان افغانستانی.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۷

تاریخ اصلاح: ۱۴۰۰/۱۲/۳

* تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۹/۹

۱. دانش‌پژوه کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی

.mahammadzaman210@gmail.com

ازدواج مقدمهٔ تشکیل خانواده است و به عنوان بالاترین رسم اجتماعی برای دستیابی به نیازهای عاطفی و امنیتی افراد بزرگسال همواره مورد تأکید بوده است. یک ازدواج رضایت‌بخش و موفق در تأمین بهداشت روانی و امنیتی خانواده، منجر به رضایت زناشویی^۱ و بهبود عملکرد خانواده در همهٔ ابعاد می‌شود و آثار مثبتی نیز در جامعهٔ خواهد داشت، ولی چنانچه ازدواج و زندگی خانوادگی در ارضی نیازهای روانی زوجین ناکام باشد، نه تنها بهداشت روانی محقق نمی‌شود، بلکه گاهی آثار جبران‌ناپذیری نیز بر جای می‌گذارد و باعث نارضایتی زناشویی می‌شود (سلیمانیان و محمدی، ۱۳۸۸).

خانواده رکن اساسی جامعه و کانون رشد و تعالیٰ انسان است. شکل‌گیری این نهاد مقدس ناشی از پیوند زناشویی بین زن و مرد است. رضایت فردی از زندگی زناشویی به منزلهٔ رضایت‌وی از خانواده و رضایت از خانواده به مفهوم رضایت از زندگی زن و مرد خواهد بود. هنگامی که فرد در این رابطه از سطح خشنودی مناسبی برخوردار باشد، زمینهٔ رشد و تعالیٰ و پیشرفت مادی و معنوی جامعه را فراهم خواهد کرد (عدالتی و ردوزان، ۲۰۱۰). رضایت زناشویی یک ارزیابی کلی از وضعیت رابطهٔ زناشویی یا رابطهٔ عاشقانهٔ کنونی فرد است و می‌تواند بیانگر میزان شادی افراد از روابط زناشویی و یا ترکیبی از خشنود بودن به واسطهٔ بسیاری از عوامل مربوط به رابطهٔ زناشویی باشد (احمدی، نبی‌پور، کیمیایی، افضلی، ۲۰۱۰).

اختلاف میان زوج‌ها حاصل تعارض زناشویی است^۲ که برخلاف رضایت زناشویی ناشی از ناهمانگی زن و شوهر در نوع نیازها و روش ارضای آنها، خودمحوری، اختلاف در خواسته‌ها، طرح‌های رفتاری و رفتار غیرمسئولاً نه نسبت به ارتباط زناشویی و ازدواج

-
1. Marital satisfaction
 2. Marital conflict

است (رجی، ۱۳۹۳). درگیری و تعارض در روابط زن و شوهر به دلیل تصمیم‌گیری‌های مشترکی که اتخاذ می‌کنند امری طبیعی است، شدت تعارض می‌تواند در دامنه‌ای از نقاوت آشکار در نظارت زوج‌ها تا اختلاف‌های جدی در ارزش‌ها و آرزوها قرار گیرد (فرح‌بخش، ۱۳۸۳).

تعارض میان اعضای خانواده به وحدت و یکپارچگی آن ضربه می‌زند و شدت تعارض موجب بروز نفاق، پرخاشگری، ستیزه‌جویی و سرانجام اضمحلال و زوال خانواده می‌شود. کانون خانواده‌ای که بر اثر تعارض و نفاق و جدال میان زن و شوهر آشفته است آثار محربی در زندگی کودک، فرزندان و خانواده به جای می‌گذارد که در سال‌های آتی به صورت عصیان و سرکشی از مقررات اجتماعی بروز می‌کند (کیوچینگ، ۱۹۹۶). با افزایش تعارض در ارتباط‌های زوجین، ناسازگاری افزایش می‌یابد و نارضایتی بیشتری حاصل می‌شود و همین مشکلات از مقدمات طلاق و جدایی به شمار می‌روند (یانگ و لانگ، ۱۹۹۸^۲).

روابط سالم و تفاهم میان اعضاء، بهویژه زن و شوهر، یکی از عوامل مهمی است که بر بقا و رشد خانواده اثر می‌گذارد. زیرینای عملکرد خوب خانوادگی، تسهیل سازگاری زناشویی^۳ و نقش والدینی سبب رشد اقتصادی و رضایت بیشتر از زندگی می‌شود. از سوی دیگر، وجود ناسازگاری زناشویی در روابط زن و شوهر افزون بر ایجاد مشکل در موارد یادشده، باعث اشکال در روابط اجتماعی، گرایش به انحرافات اجتماعی و اخلاقی و افول ارزش‌های فرهنگی در میان زوج‌ها می‌شود (محمدی، ۱۳۸۵).

همراه با آغاز قرن جدید، جوامع با چالش‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی بسیاری رویه‌رو است؛ نظر اغلب کارشناسان بر این است که برای حل بسیاری از مشکلات موجود به شهروندانی نیاز است که نه تنها دارای قابلیت‌های خردمندانه، بلکه به همان نسبت دارای مهارت‌های اجتماعی و هیجانی قابل توجه نیز باشند. تشخیص اهمیت مهارت‌های

1. Kewcheung

2. Yong' M. E. & Long' L. L.

3. Marital adjustment

اجتماعی و توان کنار آمدن مؤثر با دیگر افراد زمینه‌های علاقه‌مندی روزافزون به مفهوم «هوش هیجانی» را فراهم آورده است (علی‌اکبری دهکردی، ۱۳۹۱).

رضایت‌زنashویی تحت تأثیر عوامل گوناگونی از جمله نحوه تفکر در مورد وظایف فرد در خانواده، ادراک فرد از خود و دیگران، انتظارات فرد از زندگی، ویژگی‌های شخصیتی و هیجان‌ها و نحوه تخلیه این‌گونه هیجان‌ها در خانواده قرار دارد (محمدخانی، ۱۳۸۹).^۱ رضایت‌زنashویی را تجربه احساس‌های عینی خشنودی، رضایت و لذت همه زوجین زمانی که همه جنبه‌های ازدواج‌شان را در نظر می‌گیرند، تعریف می‌کند. بدین ترتیب، او نارضایتی‌زنashویی را قدردان چنین احساساتی در زوجین می‌داند. نارضایتی‌زنashویی فقدان تدریجی وابستگی عاطفی، کاهش توجه، فاصله عاطفی و افزایش احساس بی‌تفاوتی و بی‌علاقگی است. رایس^۲ (۱۹۹۶) نارضایتی‌زنashویی را شاخصی می‌داند که زوجین به وسیله آن به رابطه خود ادامه و یا خاتمه می‌دهند (دادمهر، علی‌اصغر، ۱۳۹۳).

هوش هیجانی در تعاملات روزانه اجتماعی افراد و زندگی و مراودات بین خانوادگی نقش اساسی دارد، به‌گونه‌ای که بحث هوش هیجانی در سال‌های اخیر، به‌ویژه نقش آن در رفتارهای میان‌فردی مورد توجه روان‌شناسان و کارشناسان امور خانواده قرار گرفته است.

هوش هیجانی به معنای توانایی شناخت هیجانات و مدیریت احساسات است و مجموعه‌ای گسترده از مهارت‌ها و ویژگی‌های فردی را دربر گرفته و بیانگر آن است که در روابط اجتماعی، روانی و عاطفی در شرایط ویژه چه عملی مناسب و چه عملی نامناسب است.

مایر و سالووی،^۳ هوش هیجانی را این‌گونه تعریف کرده‌اند: هوش هیجانی عبارت است از مهارت‌های هیجانی همچون درک و بیان درست احساسات، ادغام هیجانات با فرایندهای شناختی، فهم احساسات و به‌کارگیری آنها در موقعیت‌های گوناگون و اداره احساسات (کیونز ۲۰۰۵).

1. Ellis, A.
2. Rice, F. P
3. Mayer & Salovey

از دیدگاه دانیل گلمن، هوش هیجانی مهارتی است که دارنده آن می‌تواند از طریق خودآگاهی، روحیات خود را کنترل کند، از طریق خود مدیریتی آن را بهبود بخشد، از طریق همدلی، تأثیر آنها را درک کند و از طریق مدیریت روابط، به شیوه‌ای رفتار کند که روحیه خود و دیگران را افزایش دهد (بابایی و مؤمنی، ۱۳۸۴).

هوش هیجانی طبق تعریف ریون بار-آن^۱ عبارت است از مجموعه‌ای از مهارت‌ها، قابلیت‌ها و توانایی‌های غیرشناختی‌ای که قابلیت کلی ما را در پاسخ به نیازها و فشارهای محیطی به‌طور مؤثری تحت تأثیر قرار می‌دهد (بخشایش؛ ۱۳۹۳) بنابراین، هوش هیجانی را می‌توان به‌کارگیری قابلیت‌های هیجانی خود و دیگران، در رفتار فردی و گروهی برای کسب حداکثر نتیجه‌ها تعریف کرد.

مایر و همکارانش (۱۹۹۹) بر این باورند که اساسی‌ترین توانایی مؤثر در هوش هیجانی، دریافت و تشخیص دقیق هیجان‌ها است. در طی ۲۰ سال گذشته، برخی روان‌شناسان که علاقه بسیاری به مطالعه مشکلات زناشویی داشته‌اند، به صورت نظاممند پژوهش‌هایی در مورد تعاملات زوجین در جریان زندگی زناشویی اجرا کرده‌اند که نتایج نشان می‌دهد که زوجین از یک‌سری روندهای استانداردشده و مشخص استفاده می‌نمایند. برای نمونه، در برخی از مطالعات از زوجین خواسته می‌شود تا به صورت جداگانه وارد آزمایشگاه شوند و درباره تضادها و اختلاف‌سلیقه‌ها و مشکلاتی که با همسرشان دارند (چه خفیف، چه شدید) حرف بزنند. از آنان در طی این جلسه‌ها، فیلم‌برداری می‌شود. گاهی اوقات با استفاده از وسائل خاص، تغییرات فیزیولوژیکی بدن آنان (چون آرایش ضربان قلب، فعالیت‌های ماهیچه‌ای، رسانایی پوست و تعریق) در هنگام صحبت کردن، ارزیابی می‌شود. سپس از هرکدام از آنها خواسته می‌شود تا دوباره به آزمایشگاه برگردند و به تماشای فیلم‌هایی پردازند که از آنان گرفته شده است و درباره احساسات خود در هنگام صحبت کردن، توضیح دهند و بگویند که همسرشان در آن لحظه خاص چگونه فکر کرده، یا چه احساسی داشته است. در پایان، دستنوشته‌های مربوط به مباحثات زوجین و فیلم‌های ویدیویی

1. Reuven Bar-On

مربوط به رفتارهای غیرکلامی آنان (مثل ابراز عواطف در چهره، تن صدا و حرکات بدن) را در اختیار مشاهدهگران با تجربه قرار می‌دهند و از آنان خواسته می‌شود تا براساس محتوای عاطفی، آنها را کدگذاری کنند.

بهوضوح یافته‌های این نوع مطالعات همخوانی زیادی دارند و به نتایج جالبی هم منجر شده‌اند که به برخی از آنها اشاره می‌کنیم؛ نخست اینکه، این نتایج نشان می‌دهند که ازدواج و زندگی زناشویی یک بافت سرشار از عاطفه و هیجان است. در ازدواج‌هایی که زوجین با یکدیگر در تعارض و تضاد باشند، برانگیختگی‌های عاطفی-هیجانی بیشتری مشاهده می‌شود. به بیان دیگر، بیشتر تعارض‌ها و اختلافات میان زوجین به دلیل برانگیختگی‌های هیجانی صورت می‌گیرد، همان‌طور که ارزیابی‌های فیزیولوژیک (مثل ضربان قلب، افزایش رسانایی پوست و فعالیت‌های ماهیچه‌ای) این موضوع را نشان می‌دهد. همچین مطالعات نشان می‌دهد که افراد در توانایی دریافت و تشخیص دقیق هیجان‌ها خود و دیگران با یکدیگر تفاوت دارند. برای نمونه، برخی از زوج‌ها، آشکارا نسبت به نشانه‌های عاطفی همسرشان بی‌توجه هستند و آنان را نادیده می‌گیرند، یا آمادگی سوءتعییر و تشخیص نادرست این عواطف را دارند، مثلاً حالت غمناکی یا اندوه همسر خود را به عنوان عصبانیت و خشم تفسیر می‌کنند. افزون‌بر این، انسان‌ها تفاوت‌های بسیاری در توانایی ابراز آشکار عواطف خود دارند، مثلاً برخی از زوج‌ها عادت دارند پیام عاطفی مبهم و گیج‌کننده‌ای به طرف مقابل خود بدهنند (همزمان هم می‌خندند و هم اخم می‌کنند) (شعبانی، ۱۳۹۳).

مهم‌تر از همه اینها، پژوهشگران دریافته‌اند که ارتباط باثبات و معناداری میان تفاوت‌های فردی در توانایی ابراز دقیق و درست عواطف و تشخیص آنها با شادی‌های زندگی و روابط زناشویی مطلوب وجود دارد، برای نمونه، نالر^۱ و همکارانش نشان داده‌اند زوج‌های خرسند در مقایسه با زوج‌هایی که رابطه زناشویی و عاطفی خوبی هم ندارند، احساس همدلی بیشتری نسبت به هم نشان می‌دهند و نسبت به احساسات یکدیگر حساسیت بیشتری دارند، البته در این موارد، جداسازی علت و معلول و تشخیص اینکه کدام عامل علت

است و کدام معلوم، امری بسیار دشوار است، زیرا امکان دارد مشکلات و اختلاف‌های زناشویی سبب کاهش حساسیت عاطفی در زوجین شود و از سوی دیگر، عدم حساسیت عاطفی هم سبب کاهش حساسیت خوشبختی در زندگی زناشویی و احساس رضایت همسران از یکدیگر شود. پژوهشگرانی که در زمینه تعامل‌های زناشویی^۱ تحقیق می‌کنند، به طور دقیق نشان داده‌اند، سوءتعبیرهای عاطفی می‌تواند مستقیماً به افزایش نوعی تعارض منجر می‌شود که پژوهشگران آن را نتیجه فرایندی به نام «قابل اثرات منفی»^۲ می‌دانند. این یافته‌ها از مشاهده تعامل‌های زوجین با یکدیگر در موقعیت‌های گوناگون به دست آمده است. هم زوج‌هایی که از با هم بودن احساس خوشبختی می‌کنند و از زندگی خود راضی هستند و هم زوج‌هایی که با هم اختلاف دارند، هر دو گروه تمایل دارند تا عواطفی را که در طرف مقابل، نسبت به خود احساس می‌کنند، به‌نحوی جبران کنند و عمل مقابله به مثل انجام دهنند، به‌ویژه در زوج‌های ناراضی که انتظارات نادرستی از یکدیگر دارند. این زوج‌ها پیام‌های عاطفی-هیجانی خنثی یا نسبتاً منفی نسبت به یکدیگر بروز می‌دهند که سبب ایجاد خشم و عصبانیت در هردو، نسبت به طرف مقابل می‌شود. به این ترتیب، پیامدها مخرب و منفی به صورت یک حلقة معیوب در می‌آید که رهایی از آن برای هر دو بسیار دشوار می‌شود. درواقع، این نوع پیامدهای منفی و «این به آن در»^۳ ویژگی بارز ازدواج‌های ناموفق است (همان).

مطالعات مربوط به تعامل زناشویی، برخی تفاوت‌های جنسیتی در ابراز هیجانی و دقت ادراکی را نیز آشکار کرده‌اند. برای نمونه، نالر و همکارانش دریافتند زنان در ابراز و شناسایی دقیق هیجان‌ها از مردان بهترند. دقت بیشتر زنان در ابراز هیجان‌ها بخشی از این ناشی می‌شود که آنان هنگام ارسال پیام‌های هیجانی آنها را با رفتارهای غیرکلامی شان همتا می‌کنند. برای نمونه، زمانی که زن پیامی به شوهرش می‌فرستد، به احتمال زیاد از نشانه‌های

-
1. Marital interaction
 2. Negative affect reciprocity
 3. Tit-for-tat

غیرکلامی همتایی مثل لبخند و آهنگ صدای گرم استفاده می‌کند، اما مردان تمایل دارند «پیام‌های آمیخته»، برای مثال ابراز پیام‌های مثبت همراه با لبخند به همراه نشانه‌های بالقوه تهدیدکننده مثل بالا یا پایین انداختن ابرو بفرستند (نالر و بوزن، ۱۹۹۱).^۱

اینکه شخص ازدواجی شاد دارد یا نه، به ظاهر عمدتاً به توانایی شخص و شریک زندگی آن در کنار آمدن سازنده با تعارض و فهم و اداره هیجان‌های منفی، مثل خشم و تنفس استگی دارد. نتایج مطالعات گوناگون، اهمیت خودکنترلی و تنظیم هیجان‌ها را در ثبات و شادابی زناشویی تأکید می‌کنند. برای نمونه، پژوهشگران دریافت‌های اند که زوج‌های شاد در مقایسه با زوج‌های ناشاد، بیشتر احتمال می‌روند که به هنگام تعامل‌های تعارضی، بیشتر از مقابله به‌مثل، درونی‌سازی کنند. این بدان معناست که زوج‌های شاد تمایل دارند، وقتی شریک زندگی‌شان عصبانی است، یا به نحو غیرمعقول رفتار می‌کند، تکانش‌های خود را برای واکنش مخرب بازداری نمایند و سعی کنند بر عکس، به شیوه مساملت‌آمیز و سازنده پاسخ دهند (راسیت و بیاسونت).^۲

گواه دیگر که بر اهمیت نقش مدیریت و تنظیم هیجان در ازدواج اشاره می‌کند، از ادبیات روان‌شناسی شخصیت و بالینی سرچشمه می‌گیرد. پژوهشگران معتقدند دستیابی به درونی‌سازی و تنظیم هیجان در ازدواج، برای برخی از زوج‌ها عملًا آسان‌تر از دیگران است؛ زیرا آنها به‌طور طبیعی خلق و خوی یکنواخت‌تری دارند. درواقع، مشخص شده است که صفات هیجانی منفی متعددی، از جمله تکانشی بودن، بی‌ثباتی هیجانی، هراسان بودن و افسردگی، سازگاری ضعیف زناشویی را به‌طور پایا پیش‌بینی می‌کنند. به همین منوال، پیامدهای زناشویی منفی با مجموعه‌ای از صفات هیجانی مرتبط‌اند که روی هم رفته «عاطفی بودن منفی» یا پیش‌آمادگی برای تجربه رخدادهای مکرر اضطراب، تنفس، خشم، احساس طرد و غمگینی، خوانده می‌شود. افراد با ویژگی عاطفی منفی بودن بالا، تمایل دارند به موقعیت‌هایی که ناخوشایندی یا اضطراب حتی خفیف تزریق می‌کنند،

1. Noller,p.& Buzzene, M.

2. Rusbuilt, c . e.Bissonnettd

واکنش شدید نشان دهنده آنها همچنین به شدت از خودشان انتقاد می کنند و تمایل دارند بی عدالتی های ادراک شده را که دیگران اظهار کرده اند، مرتب در ذهن خود مرور کنند. همان طور که تصور می رود، چنین صفات هیجانی منفی، در بلندمدت می توانند شادمانی زناشویی را به مصیبت تبدیل کند (بیچ و فین چین، ۱۹۹۴).

تحقیقات نشان داده است، ناتوانی در کنترل ابراز خشم نیز بر شادمانی و پایداری زناشویی تأثیر منفی می گذارد. برای نمونه، کاسپی،^۱ الدر،^۲ و بم^۳ در یک مطالعه طولی دریافتند که حدود ۵۰٪ مردانی که تاریخچه طولانی از بدخلقی در کودکی داشتند در ۴۰ سالگی ازدواجشان به طلاق انجامیده، در صورتی که تنها ۲۰٪ مردان بدون چنین تاریخچه ای اقدام به طلاق کرده بودند. به همین منوال، حدود ۲۵٪ از زنان با تاریخچه بدخلقی در نیمه زندگی مطلقه شده بودند، در حالی که این رقم در زنان با تاریخچه خلق و خوی بهتر فقط ۱۲٪ بوده است. به علاوه، شوهران زنان بدخلق که زندگی شان به طلاق کشیده بود رضایتمندی کمتر و روابط زناشویی مسئله دارتری را از شوهران دارای همسر با خلق یکنواخت، گزارش می کردند (نجفی زند، جعفر، ۱۳۸۵).

به طور کلی این یافته ها بیانگر این است که توانایی اداره هیجان های منفی و کنترل ابراز آنها، پیش نیاز یک زناشویی شاد و پایدار است، اما این بدان معنا نیست که زوج های بدون ابراز هیجانی دارای شادرین ازدواج ها هستند. در واقع، همان گونه که پیشتر یادآوری شد به اندازه یک زوج بی نهایت «منطقی» و سنج انداز، اعصاب خردکن نخواهد بود. در واقع، پژوهشگران دریافته اند که معمولاً زوج ها گشودگی و ابرازگری هیجانی را هم مثبت و هم مطلوب می شمارند و زوج هایی که ابراز هیجانی بیشتری دارند گرایش شرکا به زندگی شادر است (همان).

مطالعات صورت گرفته در مورد ازدواج های بلندمدت، اهمیت چشمگیر ابراز هیجانی

-
- 1. Caspi, A
 - 2. Elder, G .H
 - 3. Ben, D . I

مثبت را در شادمانی و پایداری زناشویی تأیید می‌کنند. برای نمونه، کارستنسن^۱ گاتمن، و لونسون^۲ در یک مطالعه مقیاس بزرگ با زوج‌های میانسال و مسن دریافتند که اگرچه زوج‌های شاد، در تعامل‌هایشان با یکدیگر، هنوز هم هیجان‌های منفی مثل خشم و اندوه را ابراز می‌داشتند، اما بیشتر موقع در تعامل‌های خود، عشق، عاطفه و خلق خوش را نیز ابراز می‌کردند. همچنین، زوج‌های شاد در قطع و کاهش توالی انواع تعامل منفی مخرب که مشخصه زوج‌های ناشاد است، ماهر بودند. برای نمونه، آنها تمایل داشتند که به ابراز خشم شریک زندگی خود، به جای خشم تلافی جویانه با پاسخ‌های خنثی یا مراقبت و همدلانه واکنش نشان دهند (همان).

تنیدگی روانی و بحران‌های روزمره از جمله تهدیدهای بهداشت جسمانی و روانی است. واقعیت این است که تنیدگی در زندگی روزمره امری اجتناب‌ناپذیر است، ولی مهم آن است که انسان چگونه با این بحران‌ها کنار آید؟ مطالعه پاسخ انسان در موقعیت‌های فشارزا، زمینه‌ساز به وجود آمدن ادبیات مربوط به آن بوده است. برخی از این مطالعات، مانند مکانیزم‌های دفاعی واهن شیار (DM) مربوط به قرن ۱۹ و روان‌تحلیلگری است، از اوایل دهه ۱۹۷۰، بسیاری از پژوهشگران به مطالعه پاسخ‌های هوشیار در شرایط تنیدگی زای بیرونی که افراد در برابر موقعیت‌های منفی و آشفته از خود نشان می‌دهند، علاقه‌مند شدند (قریشی‌راد، ۱۳۸۹).

رویکردهای مختلفی به مقابله در ادبیات روان‌شناختی مشاهده شده است. نخستین پژوهش‌ها بر روی نقش فرایнд شناختی-رفتاری توسط لازاروس به عنوان تعديل‌کننده اثرات تنیدگی معرفی شد که تعمیم آن مکانیزم‌های دفاعی را نیز شامل می‌شد. پاسخ به یک رویداد، به نتیجه فرایند ارزیابی منابع شخصیتی (توانمندی‌های فرد در حل مسائل، اخلاقیات و حمایت اجتماعی) ارتباط متقابل فرد و محیط، تجربه‌های شناختی و متغیرهای اجتماعی و فرهنگی بستگی دارد. مدل بیلینگز و ماوس، به مقابله مبتنی بر شناخت و رفتار

1. Carstensen. I

2. Levenson. R

که با ارزیابی رویداد تییدگی‌زا برای دستیابی به تعديل تییدگی هیجانی همراه است، تأکید دارد. پژوهش‌ها در مورد تییدگی در زمینه روان‌شناسی شناختی-رفتاری، راهبردهای مقابله را به منزله سازگاری روانی قلمداد می‌کنند. انتخاب راههای مقابله مناسب در برابر فشارهای روانی، می‌تواند از تأثیر تییدگی بر سلامت روانی فرد بکاهد و به سازگاری روانی بینجامد. از طرفی، در نظریه مکانیزم‌های دفاعی با نحوه مقابله به عنوان خصوصیت شخصیتی برخورد شده است؛ در حالی که فولکمن و لازروس آن را برای پیش‌بینی کیفیت مقابله فردی ناکافی تلقی می‌کنند. بنابراین، به دلیل نقش دائمًا در حال تغییر مقابله، بهتر است نه تنها آنچه که فرد "هست"، بلکه به آنچه که انجام می‌دهد توجه شود. طبیعت چندبعدی مقابله ایجاب می‌کند که از آن برداشت‌های متفاوتی ارائه شود و گاهی به عنوان منبع شخصیتی و گاهی به عنوان پاسخ به آن توجه شود. با توجه به این نظریه، تییدگی در تعامل فرد و محیط قرار دارد، نه در رویداد و درون فرد، و در مواردی به کار گرفته می‌شود که پاسخ‌های عادی، ناکافی باشد.

مقابله با بحران یا سبک‌های مقابله‌ای، عبارت است از تلاش‌های فکری و رفتاری مستمر که برای برآوردن نیازهای خاص درونی یا بیرونی فرد به کار می‌رود و ممکن است مطابق یا بیشتر از منابع فرد باشد. مقابله با بحران شامل سه بخش عمده است:

۱۴۴

۱. شناخت و درک موقعیت‌های سخت، ارزیابی و سازماندهی مجدد؛

۲. رفتار مناسب با اقدام به از بین بردن موانع؛

۳. جلوگیری از هیجانات شدید (قریشی‌راد، ۱۳۸۹).

برخی از پژوهشگران (ماتیوس^۱ وزیدنر،^۲ ۲۰۰۰؛ نقل از: هانا و نیکلا، ۲۰۰۳) هوش هیجانی را در مورد انتخاب راهبردهای مقابله‌ای سازش‌یافته مؤثر دانسته‌اند. نتایج پژوهش سیاروچی، دین و اندرسون (۲۰۰۲) میان هوش هیجانی پایین و مقابله سازش‌نایافته،

1. Matthews, G

2. Zeidner, M.

۱۳۹۱).

ارتباط معناداری را نشان می‌دهند. هانا و نیکلا (۲۰۰۳) بر این باورند که افراد دارای هوش هیجانی بالا به این دلیل که با دقیقت حالت‌های هیجانی خود را درک و ابراز می‌کنند و می‌دانند چگونه و چه زمانی احساس‌های خود را بیان و به‌گونه‌ای کارآمد حالت‌های خلقی خود را تنظیم کنند، مقابله موفق‌تری دارند. باستین و دیگران (۲۰۰۵) نیز به این نتیجه دست یافته‌اند که هوش هیجانی بالا با سبک‌های مسئله‌محور کارآمد، رضایت‌زننده بیشتر و اضطراب کمتر ارتباط دارد. کارادناس (۲۰۰۶) در پژوهشی به این نتیجه دست یافت که مؤلفه‌های هوش هیجانی جنبه‌های مختلف بهزیستی روانی، از جمله رضایت از زندگی را تعديل می‌کند و باعث گسترش استفاده از سبک‌های مقابله‌ای مسئله‌محور و تنظیم هیجان‌ها می‌شود. کشاورز، مهرابی و سلطانی‌زاده (۱۳۸۸) نشان دادند که رضایت از زندگی با سبک مقابله مسئله‌محور ارتباط مثبت و با سبک مقابله هیجان‌محور ارتباط منفی دارد. نتایج پژوهش چنگ (۲۰۱۰) نیز نشان می‌دهد که استفاده زوج‌ها از سبک‌های مقابله مسئله‌محور به رضایت زناشویی بیشتر منتهی می‌شود و به کارگیری سبک‌های مقابله‌ای هیجان‌محور و اجتناب‌محور با رضایت زناشویی ارتباط معکوس دارد (شاهقلیان، مهناز از آنجا که این تحقیق قصد دارد به تعیین رابطه میان متغیر هوش هیجان و سبک‌های مقابله‌ای با رضایت زناشویی پردازد، روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی است.

جامعه آماری در این پژوهش کلیه طلاب و روحانیان افغانستانی مشغول به تحصیل در مراکز آموزشی جامعه المصطفی العالمیه در سال تحصیلی ۱۳۹۹ بود. برای انتخاب نمونه تعداد ۲۰۰ نفر از روحانیون و طلاب که در دسترس بودند به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند.

با توجه به موضوع تحقیق برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز درباره هوش هیجانی، سبک‌های مقابله‌ای و رضایت زناشویی از سه پرسش‌نامه زیر استفاده شد.

روش

۱. پرسشنامه هوش هیجانی نوکا و آهیاوازو؛ این پرسشنامه که توسط دو نفر به نام‌های نوکا و آهیاوازو، ابداع شده و به نام خودشان هم ثبت شده است، دارای ۱۶ پرسش است و از روش پنج درجه‌ای لیکرت (از ۱=کاملاً مخالفم تا ۵=کاملاً موافقم) برای نمره‌گذاری استفاده می‌شود. این پرسشنامه دارای ۴ مؤلفه خودآگاهی، خودمدیریتی، دیگرآگاهی و دیگرمدیریتی است. برای تعیین روایی پرسشنامه از روایی محتوا استفاده شده است؛ بدین صورت که پرسشنامه، در اختیار تعدادی از صاحب‌نظران سازمان و مدیریت قرار گرفته است، در نتیجه مواردی جهت اصلاح پیشنهاد شد و سرانجام پس از اعمال اصلاحات در پاره‌ای از موارد پرسشنامه نهایی مورد استفاده قرار گرفت. در پژوهش قهرمانی (۱۳۹۳) پایایی پرسشنامه براساس روش آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه با استفاده از نرم‌افزار SPSS به دست آمده است و درنهایت بر روی گروه نمونه آماری اصلی به اجرا گذاشته شد، ۰/۸۷ گزارش شده است. گفتنی است چنانچه ضریب آلفای کرونباخ بیش از ۰/۷ محاسبه شود، پایایی پرسشنامه مطلوب ارزیابی می‌شود.

۲. پرسشنامه سبک‌های مقابله‌ای؛ بیلینگز و موس، در پی دستیابی به روش آسان و معتبر برای ارزیابی پاسخ‌های مقابله، مقطعی از بزرگسالان را مورد مطالعه قرار دادند. از پاسخ‌دهندگان خواسته شد یک بحران شخصی یا یک حادثه استرس‌زا را که به تازگی تجربه کرده‌اند، در نظر آورند و با توجه به اینکه چگونه با آن رویداد درگیر شده‌اند، ۱۹ ماده پرسشنامه را به صورت بلی / خیر تکمیل کنند. پاسخ‌های مقابله با توجه به روایی صوری به مطالعه رفتاری فعال، شناختی فعال و اجتماعی تقسیم شد. در این مورد پایایی‌های همسانی درونی برای سه خرده‌مقیاس از ۰/۴۴ تا ۰/۸۰ گزارش شده است. با اینکه هیچ همبستگی معناداری میان شدت و رویداد زندگی با مقابله به دست نیامد، اما نظرات مقابله به‌طور معناداری قدرت پیش‌بینی سطوح استرس را افزایش داد. آن دو در سال ۱۹۸۴ کار خود را با بررسی رفتارهای مقابله‌ای در گروهی از بیماران افسرده دنبال کردند. تعداد پاسخ‌های مقابله‌ای را به ۳۲ ماده افزایش دادند و به جای بلی / خیر یک مقیاس لیکرت ۴ نقطه‌ای به کار برداشتند. بر حسب این انتخاب ۰ تا ۳ نمره به پاسخ فرد تعلق می‌گیرد. در این پرسشنامه

جدید ۵ نوع راهبرد مقابله‌ای مشخص شد: ۵ ماده مربوط به مقابله متمرکز بر ارزیابی شناختی، ۳ ماده مربوط به مقابله متمرکز بر حل مستله، ۱۱ ماده مربوط به مقابله متمرکز بر هیجان، ۴ ماده مربوط به مقابله مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی و ۹ ماده مربوط به مقابله متمرکز بر مهار جسمانی یا جسمانی کردن مشکلات می‌باشد. ضریب پایایی بازآزمایی آن ۰/۷۹ گزارش شده است و برای خرده‌مقیاس حل مستله ۰/۹۰، برای مقابله مبتنی بر مهار هیجانی ۰/۶۵، برای مقابله مبتنی بر ارزیابی شناختی ۰/۶۸، برای مقابله مبتنی بر جسمانی کردن مشکلات ۰/۹۰ و برای مقابله مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی ۰/۹۰ حاصل شده است. اعتبار همسانی درونی این پرسشنامه از ۰/۴۱ تا ۰/۶۶ گزارش شده است (حسینی قدمگانی، ۱۳۷۶).

۳. پرسش‌نامه رضایت زناشویی اینریچ؛ پرسش‌نامه‌های بسیاری برای سنجش رضایت زناشویی توسط شخصی به نام اینریچ طراحی و تدوین شده است. فرم‌های بلند با تعداد پرسش‌های بسیار ۱۵، ۳۵ و ۱۱۵ سؤالی. پرسش‌نامه استفاده شده در این پژوهش، فرم کوتاه آن است و این پرسش‌نامه در ایران توسط عرب‌دوستی، نخعی و خانجانی (۱۳۹۴) اعتباریابی شده است. این پرسشنامه که دارای ۱۵ پرسش است، از دو مقیاس ۱۰ و ۵ سؤالی تشکیل شده است. حیطه ۱۰ سؤالی روابط زناشویی را اندازه‌گیری می‌کند (مانند مقوله ارتباطات و مقوله جنسی) و ۵ سؤال دیگر، پرسش‌های انحرافی آرمان‌گرایانه را تشکیل می‌دهند. این پرسش‌نامه براساس طیف پنج گزینه‌ای لیکرت با پرسش‌هایی (مانند همسرم بدخلقی‌های مرا در هر شرایطی کاملاً درک کرده و با من همدردی می‌کند) به سنجش رضایت زناشویی می‌پردازد. در پژوهش (عرب علیدوستی و همکاران، ۱۳۹۴) روایی محتوایی و صوری و ملکی این پرسشنامه مناسب ارزیابی شده است؛ همچنین، ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده در پژوهش (عرب علیدوستی و همکاران، ۱۳۹۴) برای این پرسشنامه بالای ۰/۷ برآورد شد.

یافته‌های پژوهش

شاخص‌های توصیفی که از پژوهش به دست آمد به این شرح زیر است:

جدول ۱: توصیف شرکت‌کنندگان براساس سن

درصد تجمعی	درصد	تعداد	سن
۱۷٪	۱۶,۵	۳۳	۳۵-۲۰
۳۲٪	۱۵,۵	۳۱	۴۰-۳۶
۷۶,۵	۴۴٪	۸۸	۴۵-۴۱
۱۰۰	۲۳,۵	۴۸	۶۰-۴۶
	۱۰۰	۲۰۰	کل

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، ۱۶٪ درصد از ۲۰۰ نفر شرکت‌کننده در این تحقیق در گروه سنی ۲۰ تا ۳۵ سال، ۱۵٪ درصد ۳۶ تا ۴۰ سال، ۴۴ درصد ۴۱ تا ۴۵ سال و ۲۳٪ درصد در رده سنی ۴۶ سال به بالا قرار دارند. بیشتر شرکت‌کنندگان در رده سنی ۴۱ تا ۴۵ سال هستند.

جدول ۲: توصیف شرکت‌کنندگان براساس سطح تحصیلات

درصد تجمعی	درصد	تعداد	سطح تحصیلات
۱۱٪	۹,۵	۱۹	کارشناسی
۶۲٪	۵۴,۵	۱۰۶	کارشناسی ارشد
۱۰۰	۳۷,۵	۷۵	دکتری
	۱۰۰	۲۰۰	کل

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، ۹٪ درصد از شرکت‌کنندگان در سطح کارشناسی، ۵۴٪ درصد در سطح کارشناسی ارشد و ۳۷٪ درصد باقی مانده در سطح دکتری تحصیل کرده‌اند. بیشترین درصد متعلق به سطح کارشناسی ارشد است.

جدول ۳: توصیف پارامتریک رضایت زناشویی

پارامترها	رضایت زناشویی	رضایت	آرمان‌گرانی
میانگین	۵۳/۹۴	۳۶/۳۳	۱۷/۶۱
خطای استاندارد میانگین	۰/۶۸۳۲۸	۰/۴۶۸۳۵	۰/۲۷۲۷۸
میانه	۵۳/۵۷۱۴	۳۵/۹۰۳۲	۱۷/۶۵۹۶
مد	۵۴	۳۳	۱۸
انحراف استاندارد	۹/۶۶۲۹۸	۶/۶۲۳۴۸	۳/۸۵۷۷۶
واریانس	۹۳/۳۷۳	۴۲/۸۷	۱۴/۸۸۲
چولگی	۰/۴۴۹	۱/۰۳۹	۰/۱۸-
خطای استاندارد چولگی	۰/۱۷۲	۰/۱۷۲	۰/۱۷۲
کشیدگی	۰/۷۷۷	۴/۳۹۲	۰/۴۹۹-
خطای استاندارد کشیدگی	۰/۳۴۲	۰/۳۴۲	۰/۳۴۲
دامنه	۵۵	۵۰	۱۸
کمترین مقدار	۳۳	۱۸	۷
بیشترین مقدار	۸۸	۶۸	۲۵
مجموع	۱۰۷۸۸	۷۲۶۶	۲۵۲۲

۵۰، کمترین مقدار ۱۸ و بیشترین مقدار ۶۸ و درنهایت مجموع مقادیر ۷۲۶۶ است. برای مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه پارامتر میانگین به میزان ۶۱، ۱۷، خطای استاندارد میانگین در سطح ۲۷، پارامتر میانه به مقدار ۶۵، ۱۷، مدرحد ۱۸، انحراف استاندارد به میزان ۸۵، ۳، شکل توزیعی واریانس در سطح ۸۸، ۱۴، چولگی در حد ۱، خطای استاندارد چولگی در سطح ۱۷، کشیدگی به میزان ۴۹، ۰، خطای استاندارد کشیدگی در حد ۳۴، ۰، سنجش دامنه به مقدار ۱۸، کمترین مقدار ۷ و بیشترین مقدار ۲۵ و درنهایت مجموع مقادیر ۳۵۲۲ است.

جدول ۴: توصیف پارامتریک سبک‌های مقابله‌ای

پارامترها	راهبردها	شناختی	حل مسئله	هیجان	اجتماعی	جسمانی
میانگین	۴۸، ۹۷۵	۱۱، ۴۲۵	۵، ۹۹۵	۱۵، ۲۱	۴، ۵۲	۱۱، ۸۲۵
خطای استاندارد میانگین	۱/۱۸۲۰۸	۰، ۲۸۳۲۴	۰/۱۹۱۹۹	۰، ۴۴۳۹۸	۰، ۱۸۰۷۲	۰، ۴۰۹۱۶
میانه	۴۳، ۴۶۱۵	۱۰، ۹۱۳۸	۵، ۸۱	۱۴، ۱۵۷۹	۳، ۸۹۸۷	۱۰، ۵۱۸۵
مدد	۳۷	۱۰	۵	۱۰	۳	۷
انحراف استاندارد	۱۶، ۷۱۷۱۱	۴، ۰۰۵۵۷	۲، ۷۱۵۱۱	۶، ۲۷۸۷۷	۲، ۵۵۵۸۳	۵، ۷۸۶۳۴
واریانس	۲۷۹، ۴۶۲	۱۶، ۰۴۵	۷، ۳۷۲	۳۹، ۴۲۳	۶، ۵۳۲	۳۳، ۴۸۲
چولگی	۰، ۴۳۲	۳، ۰۱۹	۲، ۳۱۵	۰، ۳۴۸	۱، ۰۲۸	۰، ۶۲۷
خطای استاندارد چولگی	۰، ۱۷۲	۰، ۱۷۲	۰، ۱۷۲	۰، ۱۷۲	۰، ۱۷۲	۰، ۱۷۲
کشیدگی	۱، ۰۳۵-	۲۲، ۷۰۱	۱۶، ۷۸۶	۰، ۷۶۲-	۰، ۸۸۵	۰، ۱۴۲-
خطای استاندارد کشیدگی	۰، ۳۴۲	۰، ۳۴۲	۰، ۳۴۲	۰، ۳۴۲	۰، ۳۴۲	۰، ۳۴۲
دامنه	۷۲	۴۲	۲۷	۳۰	۲۰	۳۰
کمترین مقدار	۱۵	۳	۰، ۰	۳	۰، ۰	۳
بیشترین مقدار	۸۷	۴۵	۲۷	۳۳	۲۰	۳۳
مجموع	۹۷۹۵	۲۲۸۵	۱۱۹۹	۳۰۴۲	۹۰۴	۲۳۶۵

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد، برای راهبردهای مقابله‌ای پارامتر میانگین در سطح

۹۷، خطای استاندارد میانگین در حد ۱۸/۱، میانه به میزان ۴۳/۴۶، مدد در سطح ۳۷، انحراف استاندارد در حد ۷۱/۱۶، شکل توزیعی واریانس در سطح ۲۷۹/۴۶، چولگی به میزان ۴۳/۰، خطای استاندارد چولگی به مقدار ۱۷/۰، کشیدگی به میزان ۳/۱، خطای استاندارد کشیدگی در سطح ۳۴/۰، سنجش دامنه به میزان ۷۲، کمترین مقدار ۱۵، بیشترین مقدار ۸۷ و درنهایت مجموع مقادیر ۹۷۹۵ است. برای مؤلفه مقابله متمرکز بر ارزیابی شناختی پارامتر میانگین در سطح ۴۲/۱۱، خطای استاندارد میانگین در حد ۲۸/۰، میانه به میزان ۹۱/۱۰، مدد در سطح ۱۰، انحراف استاندارد در حد ۴، شکل توزیعی واریانس در سطح ۴/۱۶، چولگی به میزان ۱/۳، خطای استاندارد چولگی به مقدار ۱۷/۰، کشیدگی به میزان ۷/۲۳، خطای استاندارد کشیدگی در سطح ۰/۳۴ سنجش دامنه به میزان ۴۲، کمترین مقدار ۳، بیشترین مقدار ۴۵ و درنهایت مجموع مقادیر ۲۲۸۵ است. برای مؤلفه مقابله متمرکز بر حل مسئله پارامتر میانگین در سطح ۵/۹۹، خطای استاندارد میانگین در حد ۱۹/۰، میانه به میزان ۸۱/۵، مدد در سطح ۵، انحراف استاندارد در حد ۷۱/۲، شکل توزیعی واریانس در سطح ۷/۳۷، چولگی به میزان ۲/۳۱، خطای استاندارد چولگی به مقدار ۱۷/۰، کشیدگی به میزان ۷۸/۱۶، خطای استاندارد کشیدگی در سطح ۳۴/۰، سنجش دامنه به میزان ۲۷، کمترین مقدار ۰، بیشترین مقدار ۲۷ و درنهایت مجموع مقادیر ۱۱۹۹ است. برای مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان پارامتر میانگین در سطح ۲۱/۱۵، خطای استاندارد میانگین در حد ۴۴/۰، میانه به میزان ۱۵/۱۴، مدد در سطح ۱۰، انحراف استاندارد در حد ۲۴/۶، شکل توزیعی واریانس در سطح ۴۲/۳۹، چولگی به میزان ۳۴/۰، خطای استاندارد چولگی به مقدار ۱۷/۰، کشیدگی به میزان ۷۶/۰، خطای استاندارد کشیدگی در سطح ۳۴/۰، سنجش دامنه به میزان ۳۰، کمترین مقدار ۳، بیشترین مقدار ۳۳ و درنهایت مجموع مقادیر ۳۰۴۲ است. برای مؤلفه مقابله متمرکز مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی پارامتر میانگین در سطح ۴/۵۲، خطای استاندارد میانگین در حد ۱۸/۰، میانه به میزان ۸۹/۳، مدد در سطح ۳، انحراف استاندارد در حد ۵۵/۲، شکل توزیعی واریانس در سطح ۵۳/۶، چولگی به میزان ۵۲/۱، خطای

استاندارد چولگی به مقدار $0/17$ ، کشیدگی به میزان $5/88$ ، خطای استاندارد کشیدگی در سطح $34/0$ ، سنجش دامنه به میزان 20 ، کمترین مقدار 0 ، بیشترین مقدار 20 و درنهایت مجموع مقادیر 904 است. برای مؤلفه مقابله متمرکز بر مهار جسمانی پارامتر میانگین در سطح $11/82$ ، خطای استاندارد میانگین در حد $4/0$ ، میانه به میزان $51/10$ ، مدد در سطح 7 ، انحراف استاندارد در حد $78/5$ ، شکل توزیعی واریانس در سطح $48/33$ ، چولگی به میزان $62/0$ ، خطای استاندارد چولگی به مقدار $17/0$ ، کشیدگی به میزان $14/0$ ، خطای استاندارد کشیدگی در سطح $34/0$ ، سنجش دامنه به میزان 30 ، کمترین مقدار 3 ، بیشترین مقدار 23 و درنهایت مجموع مقادیر 2365 است.

جدول ۵: توصیف پارامتریک هوش هیجانی

پارامترها	هوش هیجانی	خودآگاهی	خودمدیریتی	دیگرآگاهی	دیگرمدیریتی
میانگین	$59/695$	$14/95$	$15/785$	$12/935$	$16/025$
خطای استاندارد میانگین	$0/50242$	$0/17039$	$0/16532$	$0/20595$	$0/17225$
میانه	$59/3448$	$15/0811$	$15/7391$	$13/0769$	$16/1412$
مدد	57	15	16	14	16
انحراف استاندارد	$7/10524$	$2/40967$	$2/33797$	$2/91259$	$2/43599$
واریانس	$50/484$	$5/807$	$5/466$	$8/483$	$5/934$
چولگی	$-0/32$	$-0/541$	$-0/100$	$-0/114$	$-0/760$
خطای استاندارد چولگی	$0/172$	$0/172$	$0/172$	$0/172$	$0/172$
کشیدگی	$0/768$	$1/26$	$-0/146$	$-0/215$	$1/418$
خطای استاندارد کشیدگی	$0/342$	$0/342$	$0/342$	$0/342$	$0/342$
دامنه	46	15	10	15	13
کمترین مقدار	34	5	10	5	7
بیشترین مقدار	80	20	20	20	20
مجموع	11939	2990	3157	2587	3205

همان‌گونه که در جدول ۵ قابل مشاهده است، در متغیر هوش هیجانی پارامتر میانگین به میزان $59/69$ ، خطای استاندارد میانگین در سطح $5/0$ ، میانه به میزان $59/34$ ، مدد در حد

۵۷، انحراف استاندارد در سطح ۱/۷، شکل توزیعی واریانس به میزان ۴۸/۵۰، چولگی در حد ۲۳/۰، خطای استاندارد چولگی به میزان ۱۷/۰، کشیدگی در سطح ۷۶/۰، خطای استاندارد کشیدگی در حد ۳۴/۰، سنجش دامنه در سطح ۴۶، کمترین مقدار ۳۴، بیشترین مقدار ۸۰ و در آخر مجموع مقادیر ۱۱۹۳۹ است. برای مؤلفه خودآگاهی پارامتر میانگین به میزان ۹۵/۱۴، خطای استاندارد میانگین در سطح ۱۷/۰، میانه به میزان ۸/۱۵، مدد در حد ۱۵، انحراف استاندارد در سطح ۴/۲، شکل توزیعی واریانس به میزان ۸/۵، چولگی در حد ۵۴/۰، خطای استاندارد چولگی به میزان ۱۷/۰، کشیدگی در سطح ۲۶/۱، خطای استاندارد کشیدگی در حد ۳۴/۰، سنجش دامنه در سطح ۱۵، کمترین مقدار ۵، بیشترین مقدار ۲۰ و در آخر مجموع مقادیر ۲۹۹۰ است. برای مؤلفه خودمدیریتی پارامتر میانگین به میزان ۷۸/۱۵، خطای استاندارد میانگین در سطح ۱۶/۰، میانه به میزان ۷۳/۱۵، مدد در حد ۱۶، انحراف استاندارد در سطح ۳۳/۲، شکل توزیعی واریانس به میزان ۴۶/۵، چولگی در حد ۱۰/۰، خطای استاندارد چولگی به میزان ۱۷/۰، کشیدگی در سطح ۱۴/۰، خطای استاندارد کشیدگی در حد ۳۴/۰، سنجش دامنه در سطح ۱۰، کمترین مقدار ۱۰، بیشترین مقدار ۲۰ و در آخر مجموع مقادیر ۳۱۵۷ است. برای مؤلفه دیگرآگاهی پارامتر میانگین به میزان ۹۳/۱۲، خطای استاندارد میانگین در سطح ۲/۰، میانه به میزان ۷/۱۳، مدد در حد ۱۴، انحراف استاندارد در سطح ۹۱/۲، شکل توزیعی واریانس به میزان ۸/۴۸، چولگی در حد ۱۱/۰، خطای استاندارد چولگی به میزان ۱۷/۰، کشیدگی در سطح ۲۱/۰، خطای استاندارد کشیدگی در حد ۳۴/۰، سنجش دامنه در سطح ۱۵، کمترین مقدار ۵، بیشترین مقدار ۲۰ و در آخر مجموع مقادیر ۲۵۸۷ است. برای مؤلفه دیگر مدیریتی پارامتر میانگین به میزان ۲/۱۶، خطای استاندارد میانگین در سطح ۱۷/۰، میانه به میزان ۱۴/۱۷، مدد در حد ۱۶، انحراف استاندارد در سطح ۴۳/۲، شکل توزیعی واریانس به میزان ۹۳/۵، چولگی در حد ۷۶/۰، خطای استاندارد چولگی به میزان ۱۷/۰، کشیدگی در سطح ۴۱/۱، خطای استاندارد کشیدگی در حد ۳۴/۰، سنجش دامنه در سطح ۱۳، کمترین مقدار ۷، بیشترین مقدار ۲۰ و در آخر مجموع مقادیر ۳۲۰۵ است.

جدول ۶: همبستگی رضایت زناشویی و مؤلفه‌های هوش هیجانی

رضایت زناشویی	متغیرها
**/۱۹۷	خودآگاهی
**/۳۹۸	خودمدیریتی
/۹۷	دیگرآگاهی
*/۱۳۹	دیگرمدیریتی

همان طور که در جدول ۶ مشاهده می‌کنید، رضایت زناشویی و مؤلفه خودآگاهی در سطح ۱۹/۰، و مؤلفه خودمدیریتی در حد ۳۹/۰، و مؤلفه دیگر مدیریتی در سطح ۱۳/۰ رابطه مثبت معنادار برقرار است. در مقابل رضایت زناشویی و مؤلفه دیگرآگاهی رابطه ندارند.

جدول ۷: همبستگی رضایت زناشویی و مؤلفه‌های راهبردهای مقابله‌ای

رضایت زناشویی	متغیرها
/۱۲۲	شناختی
/۱۶۷	حل مسئله
*-/۱۷۲	هیجان
-+/۴۴	اجتماعی
-/۱۲۷	جسمانی

همان‌گونه که در جدول ۷ مشاهده می‌کنید، میان رضایت زناشویی و مؤلفه حل مسئله راهبردهای مقابله‌ای در سطح ۱۶/۰ رابطه معنادار برقرار است. رضایت زناشویی و مؤلفه مقابله مرکز بر هیجان در سطح ۱۷/۰ - رابطه منفی معنادار دارند. رضایت زناشویی و مؤلفه مقابله مرکز بر ارزیابی شناختی و مؤلفه مقابله مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی، و مؤلفه مقابله مرکز بر مهار جسمانی رابطه معنادار ندارند.

جدول ۸: همبستگی هوش هیجانی و مؤلفه‌های سبک‌های مقابله‌ای

هوش هیجانی	متغیرها
**، ۳۵۸	شناختی
**، ۳۱۸	حل مسئله
۰، ۵۰	هیجانی
۰، ۵۶	اجتماعی
۰، ۳۷	جسمانی

همان‌گونه که در جدول ۸ مشاهده می‌کنید، هوش هیجانی و مؤلفه مقابله متمرکز بر ارزیابی شناختی در سطح ۳۵٪، و مؤلفه مقابله متمرکز بر حل مسئله در سطح ۳۱٪ همبستگی معنادار دارند. در مقابل میان هوش هیجانی و مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان، و مؤلفه مقابله متمرکز مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی، و مؤلفه مقابله متمرکز بر مهار جسمانی همبستگی برقرار نیست.

جدول ۹: همبستگی هوش هیجانی و مؤلفه‌های رضایت زناشویی

هوش هیجانی	متغیرها
**، ۲۵۳	رضایت زناشویی
**، ۲۷۹	آرمان‌گرایانه

همان‌گونه که در جدول ۹ مشاهده می‌کنید، هوش هیجانی و مؤلفه رضایت زناشویی در سطح ۲۵٪ رابطه مثبت معنادار دارند. همچنین میان هوش هیجانی و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در حد ۲۷٪ رهمبستگی مثبت برقرار است.

جدول ۱۰: همبستگی سبک‌های مقابله‌ای و مؤلفه‌های رضایت زناشویی

راهبردهای مقابله‌ای	متغیرها
-، ۵۵	رضایت
-، ۷۰	آرمان‌گرایانه

همان‌گونه که در جدول ۱۰ مشاهده می‌کنید، راهبردهای مقابله‌ای با هیچ‌یک از مؤلفه‌های رضایت زناشویی رابطه معنادار ندارد.

جدول ۱۱: همبستگی سبک‌های مقابله‌ای و مؤلفه‌های هوش هیجانی

متغیرها	راهبردهای مقابله‌ای
خودآگاهی	۰/۷۵
خودمدیریتی	۰/۵۳
دیگرآگاهی	**۰/۲۴۲
دیگرمدیریتی	۰/۱۰۲

همان‌گونه که در جدول ۱۱ مشاهده می‌کنید، میان راهبردهای مقابله‌ای و مؤلفه دیگرآگاهی در سطح ۰/۲۴ رابطه معنادار برقرار است. در مقابل راهبردهای مقابله‌ای و مؤلفه خودآگاهی، و مؤلفه خودمدیریتی، و دیگرمدیریتی رابطه‌ای ندارند.

جدول ۱۲: همبستگی مؤلفه‌های رضایت زناشویی و مؤلفه‌های سبک‌های مقابله‌ای

متغیرها	رضایت	آرمان
شناختی	۰/۱۱۷	۰/۱۰۵
حل مسئله	۰/۱۱	۰/۱۳
هیجان	*-۰/۱۶۹	*-۰/۱۴۱
اجتماعی	-۰/۳۵	-۰/۵۱
جسمانی	-۰/۹۲	*-۰/۱۶

همان‌طور که در جدول ۱۲ مشاهده می‌کنید، مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان و مؤلفه رضایت زناشویی در سطح ۰/۱۶، و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در حد ۰/۱۴- رابطه منفی معنادار دارند. بین مؤلفه مقابله متمرکز بر مهار جسمانی یا جسمانی کردن مشکلات و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در سطح ۰/۰- رابطه منفی معنادار برقرار است. بین دیگر مؤلفه‌ها رابطه‌ای برقرار نیست.

جدول ۱۳: همبستگی مؤلفه‌های هوش هیجانی و مؤلفه‌های سبک‌های مقابله‌ای

متغیرها	خودآگاهی	خودمدیریتی	دیگرآگاهی	دیگرمدیریتی	سبک‌های مقابله‌ای
شناختی	**۰/۲۵۸	**۰/۲۹۹	**۰/۲۳۶	**۰/۲۳۱	
حل مسئله	**۰/۲۳۳	*۰/۱۷۷	*۰/۳۱۵	*۰/۱۱۵	
هیجان	-۰/۳	-۰/۷۵	*۰/۱۵۷	*۰/۱۶	
اجتماعی	۰/۳۲	-۰/۱۲	-۰/۱۵۶	-۰/۴۵	

۰/۱۹	*۰/۱۵۶	-۰/۴۹	-۰/۵۲	جسمانی
------	--------	-------	-------	--------

همان طور که در جدول ۱۳ مشاهده می‌کنید، مؤلفه مقابله متمرکز بر ارزیابی شناختی و مؤلفه خودآگاهی در سطح ۰/۲۵، و مؤلفه خودمدیریتی در حد ۰/۲۹، و مؤلفه دیگرآگاهی در سطح ۰/۲۲، و مؤلفه دیگر مدیریتی در حد ۰/۲۳ رابطه مثبت معنادار دارند. میان مؤلفه مقابله متمرکز بر حل مسئله و مؤلفه خودآگاهی در حد ۰/۲۳، و مؤلفه خودمدیریتی در سطح ۰/۱۷، و مؤلفه دیگرآگاهی در حد ۰/۳۱، و مؤلفه دیگر مدیریتی در سطح ۰/۱۵ رابطه مثبت معنادار برقرار است. مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان با مؤلفه دیگرآگاهی در سطح ۰/۱۵، مؤلفه مقابله مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی با مؤلفه دیگرآگاهی در سطح ۰/۱۵، مؤلفه مقابله متمرکز بر مهار جسمانی با مؤلفه دیگرآگاهی در حد ۰/۱۵ همبستگی مثبت معنادار دارند. در مقابل مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان و مؤلفه‌های خودآگاهی، خودمدیریتی و دیگر مدیریتی رابطه‌ای ندارند. همچنین مؤلفه مقابله مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی با مؤلفه‌های خودآگاهی، خودمدیریتی و دیگر مدیریتی رابطه ندارد. مؤلفه مقابله متمرکز بر مهار جسمانی و مؤلفه‌های خودآگاهی، خودمدیریتی و دیگر مدیریتی رابطه‌ای ندارند.

جدول ۱۴: همبستگی مؤلفه‌های رضایت زناشویی و مؤلفه‌های هوش هیجانی

متغیرها	رضایت زناشویی	آرمان‌گرایانه
خودآگاهی	*۰/۱۴۸	**۰/۲۳۹
خودمدیریتی	**۰/۳۹۴	**۰/۳۲۲
دیگرآگاهی	۰/۵۵	*۰/۱۴۸
دیگر مدیریتی	*۰/۱۴۹	۰/۹۳

همان‌گونه که در جدول ۱۴ مشاهده می‌کنید، مؤلفه خودآگاهی و مؤلفه رضایت زناشویی در سطح ۰/۱۴، و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در حد ۰/۲۳ رابطه مثبت معنادار دارند. میان مؤلفه خودمدیریتی و مؤلفه رضایت زناشویی در سطح ۰/۳۹، و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در حد ۰/۳۲ همبستگی مثبت معنادار دارند. میان مؤلفه دیگرآگاهی و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در سطح ۰/۱۴ رابطه مثبت معنادار برقرار است. همچنین مؤلفه

دیگر مدیریتی و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه در حد ۱۴٪ رابطه مثبت معنادار دارند. در مقابل مؤلفه دیگرآگاهی و مؤلفه رضایت زناشویی، مؤلفه دیگر مدیریتی و مؤلفه انحرافی آرمان‌گرایانه رابطه معنادار ندارند.

جدول ۱۵: پیش‌بینی رضایت زناشویی براساس هوش هیجانی و سبک‌های مقابله‌ای

متغیرهای پیش‌بین	همبستگی چندگانه	مجذور همبستگی چندگانه	مجذور همبستگی چندگانه تنظیم شده	دورین-واتسون
خودمدیریتی	۰,۳۹۸	۰,۱۵۹	۰,۱۵۵	
خودمدیریتی، مقابله هیجان	۰,۴۲۳	۰,۱۷۹	۰,۱۷۱	
خودمدیریتی، مقابله هیجان، مقابله حل مسئله	۰,۴۴۵	۰,۱۹۸	۰,۱۸۶	۱,۷۷۳

همان‌گونه که در جدول ۱۵ مشاهده می‌کنید، متغیر رضایت زناشویی به عنوان متغیر وابسته و متغیرهای هوش هیجانی و راهبردهای مقابله‌ای و مؤلفه‌های آنها به عنوان متغیر پیش‌بین وارد معادله رگرسیون گام به گام شد. از بین متغیرهای پیش‌بینی کننده سه مؤلفه در سه مرحله می‌تواند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کند. به‌گونه‌ای که در مرحله اول مؤلفه خودمدیریتی به تنهایی ۳۹ درصد از واریانس رضایت زناشویی را می‌تواند پیش‌بینی کند. ۴۲ به همین صورت در مرحله دوم مؤلفه خودمدیریتی و مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان تا ۱۵۸ درصد از رضایت زناشویی را پیش‌بینی می‌کنند. در مرحله سوم مؤلفه خودمدیریتی، مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان و مؤلفه مقابله متمرکز بر حل مسئله به میزان ۴۴ درصد از رضایت از زناشویی را می‌توانند پیش‌بینی کنند.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش به صورت کلی، این نتیجه به دست آمد که میان متغیر رضایت زناشویی، به منزله متغیر وابسته و متغیر هوش هیجانی به منزله متغیر فعل رابطه همبستگی و معنادار وجود دارد، اما میان متغیر رضایت زناشویی به صورت متغیر وابسته و متغیر سبک‌های

مقابله‌ای به صورت متغیر فعال به صورت کلی رابطه و همبستگی معنادار دیده نشد. اما به صورت جزئی و موردی برای رضایت زناشویی و هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن نتایج زیر به دست آمد: رضایت زناشویی و مؤلفه خودآگاهی در سطح ۰/۰۱۹، و مؤلفه خودمدیریتی در حد ۰/۰۳۹، و مؤلفه دیگر مدیریتی در سطح ۰/۰۱۳ رابطه مثبت معنادار برقرار است. در مقابل رضایت زناشویی و مؤلفه دیگرآگاهی رابطه ندارند و همچنین میان رضایت زناشویی و سبک‌های مقابله‌ای و مؤلفه‌های آن نتایج زیر به دست آمد: میان رضایت زناشویی و مؤلفه مقابله متمرکز بر حل مسئله، در سطح ۰/۰۱۶ رابطه معنادار نشان داد و میان رضایت زناشویی مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان در سطح ۰/۰۱۷ – رابطه منفی معنادار دارند. رضایت زناشویی و مؤلفه مقابله متمرکز بر ارزیابی شناختی، و مؤلفه مقابله مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی، و مؤلفه مقابله متمرکز بر مهار جسمانی رابطه معنادار ندارند. همچنین این نتیجه به دست آمد که متغیر رضایت زناشویی به عنوان متغیر وابسته و متغیرهای هوش هیجانی و راهبردهای مقابله‌ای و مؤلفه‌های آنها به عنوان متغیر پیش‌بین وارد معادله رگرسیون گام به گام شد. از میان متغیرهای پیش‌بینی کننده سه مؤلفه در سه مرحله می‌تواند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کند به گونه‌ای که در مرحله اول مؤلفه خودمدیریتی به تهایی ۰/۰۳۹ از واریانس رضایت زناشویی را می‌تواند پیش‌بینی کند. به همین صورت در مرحله دوم مؤلفه خودمدیریتی و مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان تا ۰/۰۴۲ از رضایت زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. در مرحله سوم مؤلفه خودمدیریتی، مؤلفه مقابله متمرکز بر هیجان و مؤلفه متمرکز بر حل مسئله به میزان ۰/۰۴۴ از رضایت از زناشویی را می‌توانند پیش‌بینی کند.

فهرست منابع

۱. بابایی، محمدعلی؛ مؤمنی، نونا (۱۳۸۴)، «تأثیر هوش هیجانی بر اثربخشی مدیران»، نشریه مدیریت تدبیر، شماره ۱۶۶، ص ۳۶-۳۹.
۲. حسینی قدمگاهی، جواد (۱۳۷۶). کیفیت روابط اجتماعی، میزان استرس و راهبردهای مقابله با آن در بیماران کرونری قلب، پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، انسیتو روانپزشکی تهران.
۳. دادمهر، علی اصغر. یحیوی، علی احمد. رضایی، کاظم. سنایی مهر، مجتبی. مطالعات راهبردی ورزش و جوانان (۲۷) ۱۳۹۴.
۴. رجبی؛ غلام رضا. موسویان نژاد؛ خلیل. تقی پور، منوچهر. رابطه سبکهای دلستگی و هوش هیجانی با رضایت و تعارض زناشویی معلمان زن متأهل. دو فصل نامه مشاوره کاربردی ۱۳۹۳. ۴۶-۴۹.
۵. سلیمانیان، علی‌اکبر؛ محمدی، اکرم (۱۳۸۸)، «بررسی رابطه هوش هیجانی و رضایت زناشویی»، پژوهشنامه بجنورد، شماره ۱۹، ص ۱۳۰.
۶. شاهقلیان، مهناز. عبدالهی، افسانه. کافی، سیدموسی. رابط هوش هیجانی و سبکهای مقابله با رضایت زناشویی. روانشناسی تحول (۲۷) ۱۳۹۰.
۷. شعبانی، جعفر (۱۳۹۳)، هوش هیجانی، چاپ اول، تهران.
۸. عرب علیدوستی، علیرضا. نخعی، نوذر. خانجانی، نرگس. پایی وروابی پرسشنامه زناشویی کانزاس و اینریچ کوتاه شده به زبان فارسی. بهداشت و توسعه. (۲) ۱۳۹۴.
۹. بخشایش، علیرضا. پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس هوش هیجانی و هوش معنوی زوجین. زن و جامعه. (۲) ۱۳۹۳.
۱۰. فرجبخش، کریمی. (۱۳۸۳) مقایسه‌ی میزان اثربخشی مشاوره زناشویی به شیوه شناختی الیس، واقعیت درمانی کلاسرو اختلاطی از آن دور کاهش تعارضات زناشویی. پایان نامه دکتری دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.
۱۱. قریشی‌راد، فخرالسادات (۱۳۸۹)، «اعتباریابی مقیاس مقابله با موقعیت‌های استرس‌زای

- اندلر و پارکر)، مجله علوم رفتاری، دوره ۴، شماره ۱.
۱۲. قهرمانی، حمیدرضا(۱۳۹۳)، بررسی رابطه بین هوش هیجانی، عدالت سازمانی و تمایل به ترک شغل کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان گیلان، پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت
۱۳. کشاورز، ا.، مهرابی، ح. و سلطانیزاده، م. (۱۳۸۸). (پیش‌بینی کننده‌های روانشناختی رضایت از زندگی. فصلنامه روانشناسی تحولی: روانشناسان ایرانی، ۲۲.
۱۴. محمدخانی، پروانه (۱۳۸۹) آشتفتگی‌ها و راه‌های افزایش رضایت زناشویی. تهران: نشر قطره
15. Beach, s. & Fincham, F.(1994). Toward an integrated model of negative affectivity in marriage. In S. Johnson & L Greenberg.
16. Noller.p. & Ruzzene .M (1991) communication in marriage: the influence of affect and cognition. In G .J. fletcher& fincham (Eds). Hillsdale, N j: Eribaum.
17. Yong' M. E.'& Long' L. L. (1998). Counseling and therapy for couple. New York
18. Kewcheung. S. (1996). Cognitive – behavioral therapy for marital conflict. Journal of family Psychology; 20 (2) ; 256-256.
19. Rice, F. P. (1996). Intimate relationships: Marriages and families. California: Mayfield Publishing Company.
20. Ellis, A. (1989). Rational-emotive couples therapy. Oxford: Pergamon Press.
21. Ahmadi'K.' Nabipoor' S. M. Kimiae' S. A' & Afzali' M. H.(2010). Effect of family probem- solving on marital satisfaction. Jaournal of Applied Science' 10 (8)' 682-687.
22. Edalati'A ' & Redzuan'M. (2010) Perception of women towrdsfamily values and teir marital satisfaction. Journal of American science' 6 (4) ' 132- 137.
23. Aliakbari-Dedkordi M. realationship between womensexual function marital adjustment. J Bbega Sci.2010 4 (3) (persian)
24. Hannah, R., & Nicola, S. (2003). Low emotional intelligence as a predictor of substance-use problems. Journal of Drug Education, 33, 391-398
25. Ciarrochi, J. V., Dean, F. P., & Anderson, S. (2002). Emotional intelligence moderates the relationship between stress and mental health. Journal of Personality and Individual Differences, 32, 192-209.
26. Bastian, V. A., Burns, N. R., & Nettelbeck, T. (2005). Emotional intelligence

- predicts life skills but not as well as personality and cognitive abilities. *Personality and Individual Differences*, 39 (6), 1135-1145.
- 27. Cheng, C. C. (2010). A study of inter-cultural marital conflict and satisfaction in Taiwan. *International Journal of Intercultural Relations*, 34 (4), 354- 362.
 - 28. Karademas, E. C. (2006). Self-efficacy, social support and well-being: The mediating role of optimism. *Personality and Individual Differences*, 40, 1281-1290
 - 29. Mayer, J. D., Caruso, D. R., & Salovey, P. (1999). Emotional intelligence meets traditional standard for intelligence. *Intelligence*, 27 (4), 267-298
 - 30. Quinza nj. (2005). Attachment styles and emotional intelligence in marital satisfaction among Pakistani men and women . Tennessee State University,105 pages, AAT 3203170.